

ΜΗΧΑΛΙΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσεῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΥΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

'Επερίμενον ἡ « Ἐφημερίς » νὰ μεσολαβήσῃ ὁ βασιλεὺς καὶ νὰ ἀποφασίσουν κακιωμένοι νὰ μείνουν οἱ ὑπουργοί, διὰ νὰ κηρύξῃ πάλιν τὸ κομικὸν πλέον καταντήσαν ἀνυπόστατον τῆς. Οἱ θεολόγοι μὲ τὰς τρεῖς ὑποστάσεις των καὶ ἡ « Ἐφημερίς » μὲ τὰ τρία ἀνυπόστατά τῆς, τὰ περὶ Ρούφου, περὶ Ράλλη καὶ Κοσσονάκου. Καμμίαν ἡμέραν θ' ἀρχίσῃ νὰ ἀμφιβάλλῃ καὶ περὶ ἑαυτῆς καὶ θὰ λέγῃ : ἡ « Ἐφημερίς » εἶναι ἀνυπόστατος !

Δὲν εἶνε μόνος ὁ ἐν Σέρραις πρόξενος κ. Μπέτσος ὁ παραλλῶν πᾶσαν ἐθνικὴν ἐνέργειαν, διὰ τῆς ἀτυχίας, ἣν ἔσχε τοῦ ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς πάντας ἀπὸ πλησίον του, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει κ. Μητσάκης. Στέλλονται νὰ περιποιηθῶσι τὸ ἐγγώριον στοιχεῖον, νὰ προστατεύσωσι καὶ ἐνισχύσωσιν αὐτὸ εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὰ γράμματα καὶ τὸν ἐθνισμὸν καὶ τὸ φρόνημα καὶ ὅμως διὰ τῆς ἀνικανότητος αὐτῶν πράττουσιν καὶ ἐνεργοῦν τὰ ἐναντία. Στήνουν πόλεμον τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν μέσων, δι' ὧν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχῆ ἡ ἀποστολὴ των. Ὁ Μπέτσος πολεμεῖ ἐν Σέρραις τὸν Σύλλογον, ὁ Μητσάκης πολεμεῖ τὸν γυμνασιάρχην, τὴν διδασκάλισσαν, τὰ σχολεῖα, συνομολογεῖ συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν μ' ἓνα τουρκολάτρην Κρήτην, πρόξενον τῆς Περσίας, τὸ δὲ νοστιμώτερον, θῦμα τῆς συνωμοσίας γίνεται καὶ ὁ ἀγαθὸς ὑπουργὸς τῆς παιδείας, εἰς ἣν ἐτόλμησε ν' ἀναφερθῆ ὁ Κρήτης, τοῦ ἑποίου τὸ ἐθνικὸν ποῖον γνωρίζει κάλλιστα ὁ προκάτοχος τοῦ κ. Μητσάκη καὶ τώρα πρόξενος ἐν Σμύρνῃ κ. Γεννάδης. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς λοιπὸν ἀπευθύνεται εἰς τὸν Λομβάρδον, καὶ τοῦ ἐξιστορεῖ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῶν σχολείων Ἀδριανουπόλεως, ὁ δὲ Λομβάρδος τοῦ ἀπευθύνει διὰ τοῦ Μητσάκη εὐχαριστίας ! Μὰ πρὸς θεοῦ, ἐννοοῦμεν νὰ ψυχράνωμεν καὶ ἂν ἐγώμεν δύο τρία ὄργανα τῆς μεγάλης ἰδέας ἐμπιστευόμενοι εἰς ἀμαθεῖς καὶ εἰς Κρήτας ! Ποῖος δὲ καταδιώκεται ἐν Ἀδριανουπόλει ; Ὁ Χριστόφορος Σαμαρταΐδης, ὁ ἀγωνισθεὶς καὶ ἀγωνιζόμενος ἴσα με ἑκάτον, ὡς δημοσιογράφος, ὡς διδά-

σκαλος καὶ ὡς ἱεραπόστολος τῆς ἐθνικῆς ἰδέας. Ἐντροπή ! Ἐντροπή !

'Επὶ τέλους ὁ κ. Κοντόσταυλος μᾶς διαβάζει ἢ ὄχι ; Ὁταν τοῦ καταγγέλλωμεν προξένους κακουργούντας ἐξ ἀνικανότητος κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, νομίζει ὅτι κρύπτομεν κἀνὲν προσωπικὸν πάθος, ἢ ὑποστηρίζομεθα ἐπὶ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν ; Εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἐξῶ ἑλληνισμοῦ ἀπαιτοῦμεν ὁ κ. Κοντόσταυλος νὰ ᾔνε ἀμείλικτος ἀπὸ τὰς ἐπιρροὰς τῆς πολιτικῆς ; ἄλλως ἄς πετάξῃ τοιοῦτο χαρτοφυλάκιον, τὸ ὁποῖον τὸν ἐμποδίζει νὰ κάμῃ τίποτε ὑπὲρ τῆς πατρίδος του. Ἐννοοῦμεν νὰ ἐξετάσῃ τὰ κατὰ Μητσάκην καὶ Μπέτσον.

'Αρχίζομεν τὴν ἀναφορὰν μᾶς εἰς τὸν νεοελθόντα—καὶ καλῶς μᾶς ἤλθε—διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας. Ὁ ἀγροτικός τοῦ ὑπαστυνόμος καὶ τὰ ὄργανά του—οἱ ἀγροφύλακες—πιέζουν τοὺς κρεσποῦλας ὑπερτηδῶντες τὸν περὶ βασικῆς εἰς τὸ Λεκανοπέδιον Ἀττικῆς νόμον. Ὁ ὑπαστυνόμος χθὲς ἐκτύπησεν ἢ ἐτραυμάτισεν ἓνα τσομπάνην. Τὰ ὄργανά του πάλιν βάζουν εἰς ἐνέργειαν τὸ περίφημον ἔκβεινο : τὸ βαλάντιον ἢ τὴν ζώην, ὃ ἐστὶ ἡ μοῦ δίδει, τραμποῦκον ἢ βάζω τὰ σκυλιὰ καὶ σοῦ κυνηγᾷν τ' ἄρνιά σου πάρα πέρα ἀπὸ τὸν Σταυρὸ. Αἱ ἀυστηρότητες αὐταὶ εἶχαν τὸν λόγον των ὅταν ὑπῆρχε γρασίδι, ὅταν ὑπῆρχε σανός. Τότε οὐδαμοῦ ἐφαίνοντο πράγματα τῶν κρεσποῦλῶν· τὰ εἶχαν κλεισμένα στῆς μάνδρες, τὰ ταίζαν μὲ σανό, καὶ ὡς ποῦ νὰ χύσῃ ἢ ἄλεπου τὰ φαρμάκια τῆς τᾶσφαζαν· γιατί ἦταν καὶ λιγοστά τ' ἄρνιά τους· τὰ οἰκονομοῦσαν ὅπως ὅπως· καὶ ἐσέβοντο οὕτω μετὰ περισσοτέρα, εὐλαθείας ἀπὸ τοὺς ἀγροφύλακας· τὰ κτήματα· καὶ μπορεῖ νὰ ἐμολογήσῃ ὁ εἰρηνοδίκης ἂν ὑπάρχῃ καμμία ἀγωγή κατὰ κρεσποῦλου ἐπὶ ζημίᾳ. Τώρα ὅμως ποῦ δὲν ὑπάρχει οὔτε σανός, οὔτε γρασίδι, τὰ δὲ ἄρνιά εἶναι ἄρθονα, οὔτε μποροῦν νὰ τὰ κλείσωσιν στῆς μάνδρες, γιατί φοφοῦν, καὶ κρέας ἐπειτα δὲν μποροῦμε νὰ φάμε, ἢ ἂν τρώμε, θὰ τρώμε ψόφιο ἢ θὰ τὸ πλήρουμε τρεῖς δραχμαῖς τὴν ὀκά, τώρα δὲν βλέπουμε τὸν λόγον αὐτῶν τῶν δρακοντίων ἐπὶ τραμπουκισμῶ ἀυστηροτήτων. Διὰ τὰ ντόπια ποίμνια, μάλιστα, ἐννοοῦμεν νὰ ὑπάρχῃ ἀυστηρότης· αὐτὰ ἀμέλγονται, γεννοῦν, εἶναι τέλος πάντων σταθεροὶ κάτοικοι, καὶ πάλιν ὅμως δὲν τὰ καταδιώκουν, ὅσον καταδιώκουν φιλεκδικῶς τὰ παροδικὰ τῶν κρεσ-

πωλών, τὰ ὅποια σήμερον εἶναι καὶ αὔριον δὲν εἶναι. Καὶ ἐπὶ τέλους ποῦ θὰ βροκήσῃ αὐτὰ σήμερον, ἀφοῦ αὔριον πρόκειται νὰ τὰ φάμε. Δὲν θὰ τὰ στείλωμε βέβαια οὔτε εἰς τὸν Μαζαράκη, οὔτε εἰς τὰς Θήβας, διὰ νὰ βροκήσῃ. Πρὸ πενταετίας εἶχον ὄρσει τὸν λόφον τοῦ Φιλοπάππου, διὰ τόπον βροκῆς, ἀλλ' αὐτὸς τώρα εἶναι τοῦ κ. Κακουλίδου, καὶ δὲν ἔννοε νὰ τοῦ κάμουν καταπάτησιν τὰ . . . ἄρνια. Λοιπὸν ποῦ νὰ τὰ στείλουν; τότε νὰ τὰ κάμουν ἐναέρια; ἢ νὰ τὰ φέρουν εἰς τὴν Πλατείαν τοῦ Συντάγματος; ἢ νὰ τὰ μάθουν νὰ σκαρφαλώνουν τὰς δέντροστοιχίας; Δι' ὅλα αὐτὰ λοιπὸν ὁ κ. Κοσσονάκος νὰ συστήσῃ ὀλίγην λογικὴν εἰς τὰ ὄργανά του, καὶ ἂν θέλῃ ἄς προτείνῃ τὴν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ των, νὰ ἡσυχάσωμαι ἀπ' αὐτοῦ. Ἡ τσέπη των κρεπωλῶν βεβαίως δὲν εἶναι ἡ ψωροκίσταίνα.

Ἐν Μεσσηνίᾳ νομίζον ὅτι ὅταν δὲν κακομιλοῦν περὶ τῆς εὐλογίας, ἡ τρομερὰ νόσο; δὲν κάμνει κακόν. Διὰ τοῦτο ὁσάκις γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς—καὶ γίνεται τώρα πολὺς καὶ τρανὸς καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν—ἀκούεις νὰ λένε τὰ γράδια κυρίως: «Καλῶς ν' ἄρθῃ ἡ γλυκισμένη!» Ἐκ τούτου βέβαια ἐξευμενιστικοῦ πνεύματος: θὰ ὀνομάσῃ ἡ ἀρχαία—εὐλογία.

Εἰς δῆμόν τινα τῆς Πυλίας ἐνέσκηψεν ἡ εὐλογία καὶ καθημερινῶς γίνεται ἀπαριθμητικὴ κρουσμάτων. Ἐρωτηθεὶς δὲ ἀρμοδίως ὁ δήμαρχος περὶ τοῦ ὧς ἔγγιστα ἀριθμοῦ τῶν ἀποθιωσάντων καὶ τῶν προσβληθέντων, ἀπάντησε . . . δημαρχικώτατα: Τί θέλεις νὰ μάθῃς, μεθάρμο ποῦ θὰ κάνῃ σάσια τὸ νόσημα τοῖς μετροῦμε καὶ τοῖς βρίζομε! Θεός!!

Εὐτυχῶς οἱ κάτοικοι τῆς ἐμπορικωτάτης πόλεως Καλαμῶν εἶναι ὅλοι σχεδὸν ἐμβολιασμένοι αὐθιμότητος πρὸ ἐπιδότων, ἀλλὰ καὶ προπέρσει πάλιν, τῆς τότε κυβερνήσεως; Κουμουνοῦδου ἀποστειλάσας μεγάλην ποσότητα σωληναρίων καὶ ἀκίδων γνησιωτάτης δαμαλίδος. Ὅσα δὲ κρούσματα τώρα συμβαίνουν εἶναι προλεούσης ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἐγγύς δήμου Παμίσου, ἀπειλούμενου νὰ ἐξοντωθῇ ἐὰν μὴ σπεύσῃ ἡ κυβέρνησις νὰ προσέλθῃ γενναίᾳ ἐπίκουρος αὐτῶν δι' ἀποστολῆς ἀρθότου δαμαλιστικῆς ὕλης.

Ἀπόψε λοιπὸν ἐν τῷ «Θεάτρῳ Ἀθηνῶν» διδασχίσειται ὑπὸ τοῦ «Ἐθνικοῦ Συλλόγου» ὁ Κρίσπος, ὁ υἱὸς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἡ συγκινητικὴ τραγωδία τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, μετ' ἐκτάκτου ἐπιμελείας, καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ νεωτερισμοῦ ὠραίου διὰ τὰς Ἀθήνας, ἥτοι προλογίσματος περὶ θεάτρου καὶ Κρίσπου, ὑπὸ τοῦ εἰδικωτέρου περὶ τὴν κριτικὴν κ' ἐνθουσιώδους ἐραστοῦ τῆς σκηνῆς κ. Ἀριστομένου Προβεγγίου. Προμηνύεται ὠραία φιλολογικὴ ἐσπερίς.

ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ἐρχισεν ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ Δημάρχου. Ὅπως ἔχου-

σιν αἱ γαλαὶ τὴν ἐρωτικὴν των περίοδον, ἔχουν καὶ οἱ φιλοπόλιδες τὴν περίοδον καθ' ἣν ἐρεθίζονται τὰ φιλόδημα αισθητήματά των. . . ὅταν πλησιάζουν ἐκλογαί. Τώρα θ' ἀκούωμεν καθημερινῶς: τί ἐκάματα τὸ χρῆμα τοῦ δήμου, τί γίνονται τὰ ἐκατομύρια τὰ ὅποια εἰσπράττει ὁ δῆμος καὶ τόσα ἄλλα εὐμορρα πράγματα τὰ ὅποια θὰ μᾶς συγκινούν, ὅταν εἰς τὸ ἄκρον αὐτῶν θὰ ὑπορώσῃ ἡ χεὶρ ἡ ἐπιοιτούσα ψήφους καὶ ἀμέσως θὰ καταστρέφῃ τὴν συγκίνησιν.

Ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐναρξίν τῆς περιόδου ἔδωκεν ἡ μείωσις τοῦ μισθώματος τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν, καὶ ἡ κατὰ 250 δρ. μείωσις τοῦ ἐνοικίου ἐνὸς μαγαζείου ἐν τῇ κεντρικῇ ἀγορᾷ.

Ἡ μείωσις αὐτὴ δὲν εἶναι παρανομία, διότι ἡ περίπτωση τῆς μειώσεως τοῦ μισθώματος ἀναγράφεται ἐν τῷ νόμῳ, ὅστις ἠθέλησε νὰ προστατεύσῃ τοὺς δημότας ἀπὸ πάσης τυχόν ἐμφανισθησομένης καταστροφῆς. Ὅταν φέτος αἱ βροχαὶ κατέκλυσαν τὰ κτήματα τὰ ὅποια ὄχι ποτίσματος δὲν εἶχαν ἀναγκῆν, ἀλλὰ εἰ δυνατόν νὰ ρύσουν καὶ τὸ νερὸ περὶ τοὺς ἔστειλε ὁ οὐρανός, τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ; Δὲν ἦτο περίπτωση εἰς ἀρμογῆς τοῦ προστατευτικοῦ πνεύματος τοῦ νόμου; Ἀλλὰ διατί ἐφήρμωσαν τὸ πνεῦμα τοῦτο τώρα οἱ δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ δὲν τὸ ἐφήρμωσαν πρὸ πολλοῦ; Ἀπλούστατον, διότι πλησιάζουν αἱ ἐκλογαί, καὶ διότι ὁ Ρωμῆος δὲν κάμνει χάριν ἀνευ ἀντιχάριτος καὶ ἐδῶ τὴν χάριν τὴν ἐννοοῦμεν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ πνεύματος τῆς ἐπιεικειᾶς ὅφ' οὗ ὁ νόμος ὠδηγήθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἀλλὰ διότι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐφάνη ἐμπνεόμενον ὑπὸ πνεύματος ψυχολογικοῦ—καὶ τί ψῆροι! πενήντη αἱ ὅποια θὰ μοιρασθῶν εἰς δέκα συμβούλους—δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ πράξις δὲν ἦτο δίκαια καὶ ὅτι τὸ δίκαιον δὲν ἀπῆτει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἐπιείκεια τοῦ νόμου.

Ἡ αὐτὴ δικαιοσύνη ἐφηρμόθη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ μαγαζείου τῆς κεντρικῆς ἀγορᾶς, ἀπὸ τὸ ὅποιον καὶ τώρα ὁ δῆμος ὠφελεῖται περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα καὶ ἔπρεπε νὰ μετριασθῇ τὸ ἀρχικὸν ἐνοίκιον τὸ προκλήθην ὑπὸ συναγωνισμοῦ, τὸ ὅποιον κατὰ μέγα μέρος προεκάλεσαν οἱ πρὸς αὐτὸ ἐγένετο ἡ μείωσις, συναγωνισμός, ἐξ οὗ ὁ δῆμος ὠφελήθη ὅσον ἠδύνατο.

ΚΛΟΠΗ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

ΕΙΚΟΣΙ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΛΙΡΩΝ

Τὸ ἀναγραφὸν σήμερον ἐν τινι συναδέλφῳ ὅτι ὁ κ. Χαδζιγιάννου παρέδωκεν ἕνα κλέπτῃν ληστεύσαντα 36 λίρας ἀπὸ μίαν οἰκογένειαν κατοικοῦσαν εἰς τὸ ξενοδογεῖον τῆς Ἐλλάδος φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε τόσο ἀπλοῦν ὅσον ἐγράφη.

Αἱ λίραι πρῶτον κινδυνεύουν νὰ γίνουν ἀδάμαντες, καὶ δὲν εἶνε μικρὰ μεταμόρφωσις αὐτῆ, ἀφοῦ πρόκειται περὶ ἀδαμάντων 20,000 λιρῶν.

Ὁ Λαζαρίδης, ὁ παραδοθεὶς ὡς κλέπτῃς 36 λιρῶν, ἀρχαῖος τελωνοφύλαξ Κωνσταντινουπόλεως κατήγγειλε τὸν παρ' οὗ ἔλαθε τὰς 36 λίρας, κάποιον Χαδζιγιάνν, ἐπίσης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς μέλος εταιρίας, ἥτις συγκροτουμένη ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Λαζαρίδου δηλ., ἐνὸς Γεωργιάδου, τοῦ Χαδζιγιάννου, ὅλων αὐτῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐνὸς Χαράλαμους Ξενοδόχου ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅστις ἔκλεψε τοὺς ἐν

λόγῳ ἀδάμαντας εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν σφαγῶν καὶ τῶν κλοπῶν μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ διὰ τοῦ Λαζαρίδου συνεστήθη εἰς τὸν Χαδζιγιάνν καὶ τὸν Γεωργιάδην ὡς ἱκανοὺς νὰ ἐκποιήσουν τοὺς ἀδάμαντας ἀκινδύνως, ἔπειτα δὲ ὅλοι αὐτοὶ μαζὺ ἦλθαν ἐδῶ καὶ ἐπισκην ἕνα μαγαζάκι ὀπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως, ἔπειτα δὲ δωμάτια ἐν τῷ Ξενοδογεῖῳ τῆς Ἐλλάδος. Οἱ δύο σύντροφοι ἐν Πειραιεὶ, οἱ ἄλλοι ἐν Ἀθήναις. Ἐγένετο καὶ ταξίδια εἰς Σύρον, καὶ ταξίδια εἰς Τήνον, ὅπου τοὺς εἶχε θηκμένους; τοὺς ἀδάμαντας ἐντὸς λάκκου ὁ Χαράλαμπος, ὁ πρῶτος αὐτῶν κλέπτῃς, καὶ πῆγε καὶ τοὺς πῆρε καὶ τοὺς ἔδωκεν εἰς τὸν Λαζαρίδην καὶ ὁ Λαζαρίδης εἰς τὸν Χαδζιγιάνν, ὑπάλληλον ἐπὶ τῶν ἐμμέσων φέρων τῆς Τουρκίας, ἔφερον τῶν καπνῶν κλπ. ἀπὸ τῶν ὅποιον πῆρεν ὡς προκαταβολὴν ὁ Λαζαρίδης 36 λίρας, καθὼς τοῦ ἐδανείζετο καὶ ὑποκάμισα τῆς κόλλας καὶ νυκτικά. ἔπειτα δὲ ἐμάλωσαν καὶ ἐγένετο ἡ παράδοσις τοῦ Λαζαρίδου εἰς τὸν Μοιραγιάνν.

Τὸ μεσονύκτιον χθὲς συνελήφθησαν καὶ ὁ Χαδζιγιάνν, ὅστις ἔχει καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἐδῶ, ἀρνούμενος ὅλα ὅσα κατατίθησιν ὁ Λαζαρίδης, καὶ ὁ Γεωργιάδης ὅστις καὶ αὐτὸς ἐνκντίον τοῦ Χαδζιγιάνν καταθέτει.

Ἐπίθεσις περίπλοκος, εὐρισκομένη εὐτυχῶς εἰς καλὰς χεῖρας, τοῦ κ. Μοιραγίου ἐννοοῦντος νὰ στεφανώσῃ τὸν Μάϊόν του καὶ νὰ τὸν κάμῃ μῆνα τῶν ἀνακαλύψεων.

Μόνος ὁ Χαράλαμπος, ὁ κλέψας τοὺς ἀδάμαντας, ἐγένετο ἄφαντος.

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

1

Ὅπου τελευτᾷ ἡ περιοχὴ τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου καὶ ἡ τῆς Ζαπείου ἐκθέσεως, ἐκεῖ παρὰ τὰς δ' ὄχθας τοῦ Ἰλισσοῦ,

57

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

57

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 479)

— Γνωρίζω τῶνόντι, κύριε, ἀπάντησεν ἡ βαρόνη ἐνλακρὺς, ὅτι ἡ διαγωγή τοῦ Ραούλ κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους δὲν ὑπῆρξεν ἀμειπτος. Ἀναμφιβόλως γνωρίζουσα, ὅτι περιεστοιχίζετο ἀπὸ φαύλους, ὅτι κακὰς ἐλάμβανε συμβουλὰς, ἦμην λίαν ἀνήσυχος καὶ ὑπέφερον ἕνεκα τούτου· ἀλλὰ καθὼς προείπετε, κύριε, μῆτηρ τις εἶνε ἐπιεικὴς, δὲν ἀπελπίζεται. Τοιοῦτοτρόπως δὲν εἶχα πάντοτε τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ Ραούλ θὰ μετεβάλλετο, θὰ ἀνήρχετο εἰς εὐθυτέραν ὁδόν. Λοιπὸν, κύριε, δὲν ἠπατήθην, εἶχον δίκαιον ἐλπίζουσα· σήμερον ὁ Ραούλ δὲν εἶνε πλέον ὅ,τι ἦτο πρὸ ἔτους, ριζικὴ τις μεταβολὴ ἐπετελέσθη ἐν αὐτῷ.

— Ἄ!

— Ἀπὸ τεσσάρων ἡμερῶν βρασκεταί: ἐδῶ καὶ μετ' εὐ-

ἀνωθεν τοῦ ὁποίου ὑψοῦται ὡς ὠδὸν πρασινοβαμμένο; λόφος, καὶ παρ' αὐτὸν αἱ δύο πτέρυγες τοῦ Σταδίου εἰς ἱκανὸν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἐξικινούνται ὕψος, γέφυρα δὲ κομψὴ ἢς αἱ μαρμαρίναι παρῆται ἐνοῦσι τὰ δύο σημεῖα τοῦ ποταμοῦ, ἐνῶ οἱ παρ' αὐτὸν κήποι παρακολουθοῦσι τοὺς ἀτάκτους καὶ ὀρεισιδεῖς αὐτοῦ ἐλιγμούς, ἀνώμαλα δὲ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀνορθοῦνται δένδρα ἄλλοια τὸ γένος καὶ τὸ φύλλωμα, καὶ πλείστα παραπήγματα καθὲν τῶν ὁποίων ἴσταται ὡς μικρὸν ὄχλωμα ἐπὶ τῶν πολλῶν γραφικῶν ὑψωμάτων, ἐκεῖ ἐν τῷ μέσῳ ὅλης αὐτῆς; τῆς ποιήσεως κείται τὸ γυμναστήριον τῶν Ἀθηνῶν, εἰς ὃ πρὸ τῆς ἔκτης ὥρας χθὲς συνέφευταν αἱ Ἀθηναίμας, ὅπως παραστῶσιν θεαταὶ νέου ὄλου; καὶ ἀσυνήθους διὰ τοῦ; καχεκτικοῦ; ἡμῶν χρόνους θεάματος.

11

Ἡ νεολογία χθὲς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων ἔδιδε τὰς σωματικαὶ αὐτῆς; ἐξετάσεις, κατ' ἀντίθεσιν, ἡ κυριώτερον εἶπεῖν, κατ' ἀδελφότητα τῶν πνευματικῶν, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ χωρισθῶν ἀπ' ἀλλήλων, ὡς δὲν δύναται νὰ χωρισθῇ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ πνεύματος. Ἐν ὅσῳ δὲν νοήσωμεν τοῦτο καλῶς, ἡ Μεγαλή ἰδέα δύναται νὰ ὑφίσταται πάντοτε ἐν ὄλῃ αὐτῆς; τῆς μεγαλειότητι, ἀλλ' ὅταν παραστῇ χρεῖσα σῶμάτων ὅπως προβῶμεν εἰς τὴν πραγματώσιν αὐτῆς, τότε θὰ κατανοήσωμεν πόσον μικρὰν ἰδέαν εἶχομεν περὶ τῆς Μεγάλῃς ἡμῶν ἰδέας.

Ἡ τελετὴ χθὲς ἐγένετο ἐν πάσῃ αὐτῆς; τῆς μεγαλοπρεπεῖς ἐπισβολῆς, παρόντων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ σὺν τῷ κ. Λομβάρδῳ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, πολλῶν ἄλλων ἐν τέλει, καὶ πλήθους ἀπείρου ἀμφοτέρων τῶν φύλων.—Οἱ νεαροὶ ἀγωνισταὶ ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκπαιδευτηρίων ἦσαν παρατεταγμένοι εἰς; διπλοῦς; στίχους καὶ εἰς; τετραγώνον ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν γυμναστηρίων. Ἐχουν ἐν γένει στρατιωτικὸν

χαριστήσεως παρετήρησα ὅτι δὲν εἶνε πλέον ὁ αὐτός. Μία μῆτηρ δὲν ἀπατάται, δὲν δύναται ν' ἀπατηθῇ, κύριε, ὅταν ἡ καρδία τῆς ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἀκρίβειαν τῆς σκέψεώς της ἢ ἢ! Ἐὰν ὁ υἱός μου δὲν ὑπῆρξε πάντοτε τόσοσιν σεβαστός καὶ ἀγαπητός, ὅσον ἤθελεν, ἡ ζωηρὰ τρυφερότης τὴν ὅποιον μοῦ δεικνύει τώρα, ἔρριψεν εἰς λήθην τὰς ἀνησυχίας; ἢ; μοῦ προξένησε, τὰ δάκρυα τὰ ὅποια ἔχουσα δι' αὐτόν.

Ὁ παρελθὼν βίος; του τῷ προξενεὶ φρίκην, αἰσθάνεται διὰ τὴν ἀρχίαν του, θέλει νὰ ἐργασθῇ, νὰ καταστῇ ὠφέλιμος, νὰ γίνῃ τέλος ἄνθρωπος. Ἰδοῦ, τὴν στιγμὴν ταύτην εἶνε εἰς; Ἀρεβίλιν, παρὰ τινι τῶν ἀρχαίων φίλων ἡμῶν, τῷ κ. Βιολαίν. Τῷ γνωστοποιεῖ τὰ σγέδιά του καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Βιολαίν ἔχει πολλοὺς φίλους, πολυαριθμούς σχέσεις, τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸν βοηθήτῃ νὰ εὕρῃ κατάλληλόν τινα θέσιν, δίδως διὰ τὸ μέλλον.

— Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμαι τοῦτο, κυρία, καὶ θεορῶ ἑμαυτῶν εὐτυχίᾳ διὰ σὰς καὶ τὸν υἱόν σας.

— Μάλιστα, εἶμαι εὐχαριστημένη τώρα ἀπὸ τὸν Ραούλ· ἀλλ' οἴμοι! ἡ εὐτυχία εἶνε δι' ἐμὲ ὁ ἀπηγορευμένος καρπός; πρὸς; κατ' ἀνάγκην νὰ ὑποστῶ τὰς σκληροτέρας δοκιμασίας; νὰ ὀδύνη μοὶ ἐπιφυλάσσεται!

— Τί θέλετε νὰ εἴπητε;

— Ὅτε εἰσῆλθετε ἐναυθῆ, ἴσως παρετηρήσατε τὴν ταραχὴν μου καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου μου ἔχνη τῶν δακρῶν. Ἐχουν μετὰ τῆς θυγατρὸς μου συνδιάλεξιν δυσάρεστον καὶ

τό παράστημα, τό βλέμμα ζωηρόν καί εὐθαλή τήν ὄψιν. Ὀλίγοι, ὀλίγοι μεταξὺ τούτων φαίνονται ἀμυδρῶς ὡ- χροί, ἀλλ' ἐκ συγκινήσεως μᾶλλον ἢ ἐκ παθῆσεώς τινος; πάθης δὲν χωρεῖ ἐκεῖ ὅπου κορύνῃ βασιλεύει καί οἱ κορτοὶ ἀγρύπνως περιπολοῦσιν· ἄλλως ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν καί θά ροδοκοκκινήσωσι καί αὐτοὶ μετὰ μικρόν.

Ὁ κ. Φωκιανὸς διευθυντὴς τῶν Γυμναστηρίων ἔχει τό γε- νικὸν πρόσταγμα, πολλοὶ ἄλλοι μικρότεροι χραισμεύουσιν ὡς ὑπαξιωματικοὶ τῆς γυμναστικῆς φάλαγγος. Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς δίδει τό πρόσταγμα «προσοχὴ!» καί πάντες ἴστανται ἀκίνητοι καί σιωπηλοί, τόσον ἢ βροντώδης φωνῆ τοῦ κ. Φωκιανοῦ ἐπιβάλλει καί ἀντηχεῖ ἡ γενικὴ σιωπὴ μεταδίδεται καί εἰς τό ἀπειροπληθὲς κοινόν, ἐν μέσῳ δὲ αὐτῆς ἀκούονται τὰ λοιπὰ προτάγματα καί ἐκτελοῦνται πολλαὶ ἀσκήσεις μετ' ἐπιτυχίας καί ἀρμονίας ἀξιοθαυμά- στου. Δὲν ἀρκεῖ τοῦτο, πολλοὶ ἄλλοι ντυλετάτηδες ἐκ τῆς ἀνθηρᾶς νεολαίας ἀναριχῶνται ἐκ περιτροπῆς εἰς τὰ μονόζυγα καί τὰ δίζυγα εἰς τὰς αἰώρας καί τὰς κλίμακας μετ' εὐκαμψίας καί ἐλαστικότητος πιθῆκων, ἐνῶ οἱ τακτι- κοὶ ἐξοκκοινοῦσι τὰ γυμναστικά των. Τότο ἐσμειώσαμεν ἵνα καταδείξωμεν τὴν γυμναστικὴν τάσιν τῶν ἐλληνοπαί- δων.

Δύο ἑλοκλήρους ὥρας διήρκεσαν αἱ ἀσκήσεις τῶν μαθη- τῶν καθ' ἃς ἀκίραστοι, φειδρῶ καί μειδιῶντες οὗτοι ἐ- ξετέλεσαν δυσκολωτάτας κινήσεις, πολλαὶς ἀποσπῶντες τὰς ἐπευφημίας; τῶν θεατῶν μετ' ἀπλήστου εὐχαριστήσεως ὄνειροπολόντων τίς εἶδε πόσα καί πόσα ἐκ τῆς ἀνδρικῆς ἐκείνης; γενεᾶς, ἥτις θὰ χραισμεύσῃ ὡς φυτώριον ὀλοκλήρου τῆς μεγάλης ἐλληνικῆς φυλῆς!

Οἱ περίεξ λόφοι εἶχον καταληθθῆ ὑπὸ περιέργων φιλοθεα- μόνων, ἀλλὰ τὴν γραφικὴν καί ἀρχαϊκωτέραν εἰκόνα παρί- στα ὁ ὠσειδῆς ἀντικυρὸς λόφος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθητο ἐ-

ξηπλωμένοι στρατιῶται καί πολῖται, ὡς οἱ μυθικοὶ ἐκεῖνοι κλέφτες τοῦ 21, ἔτοιμοι νὰ σουβλίσωσι τὸ ψῆφόν των καί νὰ ψάλωσι τὰ ἥρωικα τραγοῦδιά των, εἰς τὸν ἀπορρώγα καί ἀπρόσιτον βράχον των κάτωθι τοῦ ὁποίου ἐγυμνάζοντο τόσα ἐλληνοπούλα.

Πλήρης ἐνθουσιασμοῦ, ζήτωκραυγῶν, χειροκροτημάτων, ὕμνων εἰς τὴν ἐλευθερίαν, καί συντόμου στρατιωτικοῦ λογι- δρίου ὡς προτάγματος καί αὐτοῦ παρεμβληθέντος; ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων, τοῦ Αἴαντος κ. Φωκιανοῦ, ἐτελείωσεν ἡ ἐλλη- νικωτάτη καί εὐέλπις διὰ τό μέλλον γυμναστικὴ πανή- γυρις.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΩ

Ἡ περιβόητος δίκη ἐπὶ τῆς ἀρπαγῆς τῆς κόρης Πατούσα, τὸ τρίτον ἤδη μετὰ δύο ματαιωθείσας διαδικασίας πα- ρουσιαζομένη.

Οἱ κατηγορούμενοι δώδεκα τὸν ἀριθμόν· ἐξ αὐτῶν ὁ πρω- ταγωνιστὴς Δαμιανὸς Κωνσταντίνου φυγοδικεῖ, ὡς καὶ δύο ἄλ- λοι. Οἱ λοιποὶ ἑνῆκα: Γκιβρόπουλος, Μανώλης, Παπαμιχαλόπου- λος, Πιλάλας, Περγόχερ, Γερμανὸς ὁ τελευταῖος. Ποικίλλουσιν εἰς πατρίδας καί ἰδιότητας· ἐξ Ἀθηνῶν, ἐξ Ἐπιδαύρου Λι- μηρᾶς, ἐκ Λαυρίου, ἐκ Γαλαξειδίου: ἀμαξήλαται, γαλακτο- πῶλαι, καμινευταί, Πλοῖαρχοι, χωροφύλακες, μαργακοὶ, πά- ρεδροι κτλ. κτλ.

Τὸ δῶμα αὐτὸ τῆς ἀρπαγῆς ἀνήκει καθαρῶς εἰς τὴν ῥωμαντικὴν σχολήν, μὴ τηρηθείσης τῆς ἐνάτητος τοῦ χρόνου καί τοῦ τόπου, τὸν ὁποῖον ἀπαιτοῦσιν οἱ Ἀριστοτέλειοι κα-

νόνες. Ἐξηκολούθησε τελοῦμενον ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀνενοχλή- τως ἐν ξηρᾷ καί ἐν θαλάσῃ, εἰς τὰ χωρία καὶ τὰ ὄρη τοῦ Λαυ- ρίου, εἰς τὸ πλοῖον, εἰς τὸ Κυπαρίσιον τῆς Ἐπιδαύρου Λι- μηρᾶς. Κατὰ τὸ κατηγορητήριον ὁ Δαμιανὸς ἐποφθαλιμῶν εἰς τὴν περιουσίαν τῆς παθοῦσης, ἥτις ἐν παρῶν εἰρήσθη, δὲν εὐμοιρεῖ θεληγῆτων καλλονῆς, ἀλλ' οὐδὲ καί νεότητος τόσῳ, — ἀπεφάσισε νὰ τὴν ἀρπάσῃ, ὅπως βιάσῃ αὐτὴν εἰς γάμον. Ὁ Τσιγαρόπουλος καί ὁ Κεφάλης τῷ ὑπεσχέθησαν τὴν ἄμεσον σύμπραξιν των διὰ τὴν πρώτην πρᾶξιν τοῦ δρά- ματος. Περί τὸ μεσονύκτιον τῆς 6—7 Ἰουνίου τοῦ παρελ- θόντος ἔτους, ἐνῶ ἡ παθοῦσα ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἐκ τοῦ ἐκτὸς τῆς αὐλῆς τῆς οἰκίσκου, ὅπου διέμενον ἀσθε- νοῦσα φίλη τῆς, ἐκυκλώθη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω, ἐριμώθη, καί μετενέχθη εἰς τὴν ἀμαξάν τοῦ Καβάλα· ἡ ἀμαξά διήλθε τὴν ὁδὸν Σταδίου, διευθυνόμενοι εἰς χωρίον τι τοῦ Λαυρίου, ὅπου κατέλυσαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Περγόχερ. Τὴν νύκτα ἡ παθοῦσα καταπειθεῖ διὰ τῶν ἱκεσιῶν τῆς τὸν ὑπηρέτην αὐτῆς Γκι- βρόπουλον νὰ σώσῃ αὐτὴν, καί οὕτω δραπέτευουσιν ὁμοῦ· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ μεταξύ ἐξυπνίσας Δαμιανὸς καταρθάνει ἐριπ- πος τοὺς φυγάδας, καί ἐπανάγει ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκείθεν ἐπι- βιβάζομενοι ἐντὸς τοῦ πλοίου τοῦ Γαλαξειδιῶτου Λούκα, καταρθάνουσιν εἰς τὸ Κυπαρίσι τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, τὸν τόπον τῆς γενέσεως τοῦ αὐτοῦργου. Ἐκεῖ ὅλο τὸ χωριὸν ἐν γνώσει τοῦ συμβάντος· ζητεῖται ἱερεὺς διὰ νὰ τε- λέσῃ τὸν γάμον, ἀλλ' εὐτυχῶς οὐδεὶς πείθεται πρὸς τοῦτο· πάρεδρος καί χωροφύλακες, δελεασθέντες, μένουσιν ἐν σιδη- ρᾷ οὐδετερότητι· ὁ ὑγειονομοσταθμάρχης ἐπιτρέπει τὸν ἀπό- πλουν τοῦ πλοίου, καί προσκομίζεται πάλιν εἰς τὰς Λαυριω- τικὰς ἀνάκτας· ὅτε ὁ δῆμαρχος Λαυρίου ἐξέρχεται μετὰ ὀπλιτῶν εἰς καταδίωξιν καί ὁ Δαμιανὸς ἀναγκάζεται νὰ ἐγκαταλείπῃ τὸ θῦμα τοῦ ἐπὶ τοῦ Λαυριωτικοῦ Ὀλύμπου εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ παθοῦσα ἐν

τῷ μεταξὺ εἶχεν ἐπανελημμένως ἀποτίσει τὸν φόρον . . . τῆς ἀρπαγῆς τῆς.

Οἱ μάρτυρες πλεονάζουσι τοὺς τεσσαράκοντα μάρτυρες κα- τηγορίας καί ὑπερασπίσεως, καί μάρτυρες ἰδιαιτέροι τῆς παθοῦσης ὡς πολιτικῶς ἐναγούσης.

Συνήγοροι οἱ κκ. Αραγούμης, Μπουφίδης, Πετούσης καί ἄλλοι.

Πολιτικὸς ἐνάγων ὁ κ. Κρασσᾶς.

Ἡ δίκη διακοπεῖσα περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἐξακολουθεῖ καί θά ἐξακολουθήσῃ.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΣΥΡΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τριήμερον διαρκέσασα, ἐπερατώθη τὴν μεσημβρίαν τῆς σήμερον ἡ ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα Κακούργιοδικῶν πολέμαχος δίκη τῆς γνωστῆς ὑπεξαίρεσεως τῶν 64000 φράγκων τῶν Χαριλάου καί Κανᾶκη παρὰ τοῦ ἀγράφου γενομένου Παλά- σκα, καί τῶν δικασθέντων σήμερον συνεργῶν Ἰωάν. Κοπίδου, Ἄντ. Γρίσπου καί Ἰωάν. Γρίσπου.

Πέντε ἦσαν οἱ συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καί ὁ Α. Βαλιέττας, σωρεία δὲ μαρτύρων κατηγορίας καί ὑπερασπίσεως ὄλων τῶν ἐπαγγελλμάτων, ὄλων τῶν φώ- λων, ὄλων τῶν ἡλικιῶν, ἀπὸ τοῦ ἐξηνταπενταετοῦς Χαριλάου μέχρι τῆς πενταετοῦς Ἐλενίστας, καί ὄλων τῶν βαθμῶν τῆς φιλίας καί τῆς συγγενείας μετὰ τῶν κατηγορουμένων.

Διότι πρέπει νὰ μάθῃς ὅτι μάρτυρες ἦσαν ὄλοι οἱ στενοὶ φίλοι καί συγγενεῖς τῶν κατηγορουμένων, κορωνίδα ἔχοντες τὸ πενταετὲς θυγάτριον τοῦ κατηγορουμένου Α. Γρίσπου.

Δὲν θά ἐνδιατρίψω ἐπὶ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων αὐ- τῶν, διότι ἀρκούντως τὰ τῆς ὑποθέσεως ἀνέλυσε κατὰ τὸν χρόνον τῆς πράξεως ὁ τύπος. Θά παρατηρήσω μόνον ὅτι

ἤμην καί διατελῶ εἰσέτι ὑπὸ τὸ κράτος τρομερᾶς συγκι- νήσεως.

- Προξενηθείσας ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Δεσιμαίξ;
- Μάλιστα, κύριε.
- Ἐπιτρέπεται νὰ μάθω;
- Ἀπὸ σᾶς, κύριε, ὅστις γνωρίζετε κάλλιστα ὅτι με ἀφορᾷ, νομίζω ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀποκρύψω τίποτε· δὲν ἐ- λαβὸν ἄλλως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰς ἐρωτή- σεις σας. Ἐπειτα δὲ ὅ,τι θά ἠρνούμην νὰ σᾶς εἶπω σήμερον, θά μάθητε μετὰ τινος ἡμέρας. Λοιπόν, κύριε, πρὸ ὀλίγου, ὅτε ἀνηγγέλθητε ἡ Ἐριέττη μου διεκήρυξε, ὅτι προὔτιθετο νὰ με ἐγκαταλείψῃ καί ἀποσυρθῆ εἰς κἀνὲν μοναστήριον.
- Ὡ! ὦ! εἶπεν ὁ κ. Λαγγάρδ.
- Μάλιστα, ἐξηκολούθησεν ἡ βαρόνη, ἐνδακρυσ. Ἡ Ἐρι- ετίττη θέλει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν μητέρα τῆς, ἵνα μεταβῆ καί θάψῃ τὴν νεότητά τῆς ἐντὸς τοῦ σκοτεινοῦ περιβάλλου ἐνὸς μοναστηρίου!

Ἐστέναξε καί ἄφησε τὴν κεφαλὴν τῆς νὰ πέσῃ ἐντὸς τῶν χειρῶν τῆς.

— Δυστυχῆς γύναι! δυστυχῆς μητέρα! ἐψιθύρισεν ὁ κ. Λαγγάρδ.

Μετὰ στιγμὴν σιωπῆς, ἐξηκολούθησε:

— Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίξ ἐδήλωσεν εἰς τὴν μητέρα τῆς τὸ αἴτιον τῆς σοβαρᾶς αὐτῆς ἀποφάσεως:

— Ὅχι, κύριε· οὔτε ἠθέλησε μάλιστα ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου, ἀλλ' ἐκ τινῶν λόγων τῆς ἐμάντευσα. . .

— Ἐμάντευσάτε;

— Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἀγαπᾷ, ὅτι ὁ ἔρωσ τας εἶνε ἀ- πελπίς, ὅτι νομίζει ἀσχος αὐτὸν καί ἔσως μάλιστα ἀπί- σιον! . . . Ἰδοὺ διατί, εἶμαι πεπεισμένη περὶ τούτου, ἡ δυστυχῆς κόρη θέλει νὰ παραιτηθῆ τοῦ κόσμου, τοῦ μέλ- λοντος, πάντων!

— Καλῶς ἐμάντευσάτε, κυρία βαρόνη· ἀλλὰ σπεύδω νὰ σᾶς καθησυχάσω· ἡ δεσποινὶς Ἐριέττη δὲν θά μεταβῆ εἰς μοναστήριον, θά ἐγκαταλείπῃ τὸ σχέδιόν τῆς, σᾶς τὸ ὑπό- σχομαι. Ὑποπευθετε ποῖος εἶνε ὁ νεανίας ὅστις ἠγαπήθη ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Δεσιμαίξ;

— Ὅχι, κύριε.

— Ἐὰν τὸν ζητήσετε ὁμοῦ θά τὸν εὑρετε βεβαίως· ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ σᾶς δώσω τὸν κόπον τοῦτον. Ὁ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῆς θυγατρὸς σας ἀγαπᾷ ἐπίσης θερμῶς τὴν δεσποι- νίδα Ἐριέττην Δεσιμαίξ· δυστυχῶς ὁμοῦ δὲν εὑρίσκεται πρὸς τὸ παρὸν ὑπὸ τῶν συνήθειν ὄρους. Τὸν νεανίαν τοῦτον, κυρία βαρόνη, τὸν γνωρίζετε, τὸν ἔχετε ἰδῆ.

— Τὸν γνωρίζω;

— Μάλιστα. Ὀνομάζεται Λυκογιάννης.

— Λυκογιάννης! ἐπεφώνησεν ἡ κυρία Δεσιμαίξ ἀνασκιρτή- σασα ἐπὶ τῆς ἔδρας τῆς. Ἄ! Ὡς μου! Ὡς μου! κατα-

λαμβάνω τέλος. . . Δυστυχῆς μου κόρη, δυστυχῆς τέκνον μου! Τί τρομερὰ δυστυχία! Αὐτὸ εἶνε φρικαλέον!

— Ἦσυχάτατε, κυρία βαρόνη, καί ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ἐξογκοῦτε τὸ κακόν.

— Λυκογιάννης, Λυκογιάννης, ὑπέλαβεν ἡ κυρία Δεσι- μαίξ, θύμα πυρετώδους ταραχῆς Λυκογιάννης, ἀγρίος τις, ἀθλιὸς τις, ἐν ὃν εὐτελής. . . Ἀλλὰ, κύριε, ἡ εὐτυχία τῆς θυγατρὸς μου διὰ παντός κατεστράφη εἶνε τρομερὸν τοῦτο, σᾶς λέγω. . . Ἄ! τὸ δυστυχῆς, τὸ δυστυχῆς παιδίον!

— Ἀφετέ με νὰ σᾶς εἶπω ἅπαξ ἔτι, κυρία βαρόνη, ὅτι τὰ πράγματα δὲν μοῦ φαίνονται τόσον ζοφερὰ ὅσον σεῖς τὰ βλέπετε. Βεβαίως ὁ Λυκογιάννης εἶνε εἰς ἀγρίος, εἰς ἀπό- κληρος καί εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀποτροπιάζεται τις ὅτι νεανίς καλῶς ἀναθεραμμένη, θελκτικὴ καί διακεκριμένη, ὅποια εἶνε ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίξ, εἶνε δυνατόν νὰ ἀγαπήσῃ τοιοῦ- τον ἀνθρώπον. Ἀλλ' ὁ ἀγρίος οὗτος; Ὁ ἐκπολιτισθῆ, καί οὔτε σεῖς οὔτε ἐγὼ, κυρία βαρόνη, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν σή- μερον τί ὑπάρχει ὑπὸ τὸ τραχὺ αὐτοῦ περιβλήμα. Ἐπανα- λαμβάνω λοιπόν, πρὶν κρίνετε τὸν ἀνθρώπον καί τὰ πράγ- ματα, περιμενᾶτε. Ὅτι, ὑπολαμβάνετε τώρα ὡς φρικῶδες δυστύχημα, δύναται νὰ μετατραπῆ διὰ σᾶς ἐντὸς ὀλίγου ἴσως εὐτύχημα.

Ἡ κυρία Δεσιμαίξ ἐκίνησε θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν.

— Ἰδοὺ, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λαγγάρδ, ἡ στιγμὴ ἐπέ-

στη τοῦ νὰ σᾶς γνωστοποιήσω τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μου. Πρόκειται περὶ τοῦ Λυκογιάννη.

Ἡ βαρόνη ἐποίησε κινήσιν τινα ἐκπλήξεως.

— Μὴ ἐκπλήττεσθε, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λαγγάρδ, δὲν θά βραδύνετε νὰ μάθητε διὰ τί ἐνδιαφέρομαι διὰ τὸν δυσ- τυχῆ τοῦτον. Γνωρίζετε, σᾶς τὸ εἶπον, ὅτι εἶμαι ὁ φίλος τῶν δυστυχῶν. Εἶμαι ὁ προστάτης καί ὑπερασπιστῆς τοῦ ἀτυ- χοῦς Λυκογιάννη, καί ταῦτο χρόνος ὁ ἐκδικητῆς του, διότι εἶνε καί αὐτὸς θύμα!

Ὁ Λυκογιάννης συνελήφθη καί ἐγκαθεύρηθη, ἂν καί εἶναι ἀθῶος τοῦ ἀποδιδόμενου εἰς αὐτὸν ἐγκλήματος.

Νέαν ἐποίησε κινήσιν ἡ βαρόνη.

— Μάλιστα, κυρία, εἶναι ἀθῶος, εἶπεν ὁ κύριος Λαγγάρδ, ἀπαγγέλων ἐντόνως τὰς λέξεις ταύτας καί τοῦτο θ' ἀπο- δειχθῆ ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμή. Ἐξακολουθῶ. Προστάτης, ὑπε- ρασπιστής, καί ἐκδικητῆς τοῦ Λυκογιάννη, ἀπεφάσισα νὰ τὸν ἀποδώσω εἰς τὴν κοινωνίαν οὐχὶ τοιοῦτον ὅπως εἶναι σήμερον, ἀλλὰ μεταμορφωμένον. Θέλω ὁ ἀγρίος νὰ ἐξαφα- νισθῆ, θέλω τέλος ἐντὸς χρονικοῦ τινος διαστήματος ὅσον τὸ δυνατόν βραχυτάτου νὰ συντελέσω τὴν ἀνατροφὴν τοῦ Λυκογιάννη, ὅπως δυνῆθῃ νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὸν κόσμον μετὰ τὸ ὄνομα ὅπερ ἔχω νὰ τοῦ δώσω, ὄνομα ὅπερ τοῦ ἀνέκει.

— Τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον σκοπεῖτε, κύριε, νὰ ἐπιτελέσητε εἶναι ἀξίεπαῖνον.

πομπώδεις τινάς επιγραφάς άρθρων, ως εν τισιν ανέγνωον έφημερίσιν, ούδαμώς άνευρον έν τή παρούση διαδικασίαι. Ούτε δηλαδή τό σαρκοφάγον κιβώτιον τό περιέχον τό θύμα και έκ Πειραιώς δι' 'Αμουργόν φορτωθέν, ούτε τήν τόν πατέρα της προδούσαν 'Ελενίτσαν, δι' δ και επί φόνω είχον άθωωθή επίσης οί κατηγορούμενοι.

'Επίσης δέν θέλω παρέλθει ότι τήν παρούσαν δίκην, έφ' ης «άχλως περιέχεται» κατά τόν κ. Σπανίδην, άρκούντως περιέπλεξε και κατεσκότησεν, άντί νά διαφωτίσῃ, ή παρά τών Χαριλάου και Κανάκη προκηρυχθείσα άμολή τών 15,000 φράγκων διά τήν ύπόδειξιν ή σύλληψιν του άυτομργου.

'Ο δαίμων του γυρισίου πολλούς έσκανδάλισε, πολλών τήν άπληστίαν έως έξήψε, και διά τούτο, άνθρωποι πενόμενοι κατά τό πλείστον, συνεννοούμενοι και παντοία συνδυάζοντες περιστατικά, προσήρχοντο πρό τών εύπίστων και άγαθών Χαριλάων, και είς τόσους ιούδας μεταμορφούμενοι κατεμαρτύρουν συγγενών και φίλων, βιάζοντες, τίς οίδε και τήν κόρην νά καταμαρτυρήσῃ του πατρός, ούχι διά 60 πλέον, αλλά διά 15,000 άργύρια. "Απαξ δέ κατατιθέμενοι ένώπιον τών κυρίων τούτων, δέν ήδύναντο νά τ' άρνηθώσι και ένώπιον του 'Ανακριτου κατόπιν, όπως μή αντίφάσκοντες έξελεγχθώσιν είς τήν πρωτότυπον ταύτην οικογενειακήν διαδικασίαν.

'Εκ της άποδεικτικής διαδικασίας προέκυψεν ότι ο Παλάσκας έκλεψεν από τόν Χαρίλαον 64,000 φράγ. ήτοι 900 μετοχάς τής Πιστωτικής, ως έξηγγύρωσεν. "Οτι ούτος έγένετο άφαντος, και άγνοείται τί γίνεται. "Οτι όμως μετά τών Κοπίδου και Γρίσπου διετέλει είς φυλικάς σχέσεις, και κάπως ύπόπτως διαστρεφόμενος τό πρίν μετ' αυτών, προπαρεσκεύαζε τήν πράξιν. "Οτι άμέσως μετά τήν ύπεξείρεσιν συνελήθησαν και έκρατήθησαν οί Κοπίδης και Γρίσπος, άλλ' άπελύθησαν, άνεπαρκών κριθεισών τών άποδειξέων. "Οτι όμως μετά τήν άπόλυσίν των, ο φοιτητής Κοπίδης, έσύστησεν είς τήν έξαδέλφην του μοδίσταν τόν μαραγκόν

Α. Γρίσπον, φίλον του, ως έμπορον, όστις παρήγγειλεν άξίας 1,000 δραχ. φορέματα, άτινα κατά τό ήμισυ μόν παρέλαβεν και έπλήρωσεν είς έκατόφραγκα, κατά δέ τό έτερον ήμισυ, δι' άγωγής, ή διά του Κοπίδου παρέλαβε μή πληρώσας. "Οτι συγχρόνως άνεχώρησεν είς 'Αμοργόν, αλλά τηλεγραφικώς συνελήθη, ήνεώθη δέ και κιβώτιόν τι, έν φ' ύπετίθετο ότι ούτος είχε τό πτώμα του έξαρνασιθέντος Παλάσκα, πλην περιείχεν ένδύματα πρόσφατα, και ούχι σάκκας σεσηπυίας. "Εκτοτε από τής συλλήψεως των οί κατηγορούμενοι, καιτοι πτωχοί, επί διετίαν έξακολουθούσιν έξοδεύοντες είς τας έπανειλημμένας κατ' αυτών δίκας άδρως.

Ταύτα είσι τά έν συνδυασμῳ κατατεθέντα. 'Απορεύω ν' άναφέρω τά μάλλον ένοχοποιούντα μόν, άπίθανον όμως, οίον, ότι ο τε Παλάσκας και ο Κοπίδης έξεμυστηρεύθησαν είς τε τήν έξαδέλφην 'Αναστασίαν, τόν στενότατον φίλον Κουτσουβαλίδην και τόν κουρέξ Πασχάλη, ότι θα κλέψουν τόν Χαρίλαον, όπως πλουτίσουν κλπ. ως και τούς πρός τόλ Πιγγήν ρηθέντας λόγους παρά του νύν πενταετούς, καιά τό 1881 δέ τριετούς ή τετραετούς κορασίου του Γρίσπου, αυτοιλήτου και άλου άφορητής είπόντος αυτου «ό μπαμπάς μου έσκότωσε τό Νίκο, άμα έκάθισε στην καρέγλα, και τόν έτελειώσαμε με καρέγλες;» λέξεις ρηθείσας παρά του κορασίου τρεις όλους μήνας μετά τήν πράξιν κλπ. κλπ. "Οση καν τις ύποθέσῃ βλάκας και έλεινού, τούς κατηγορούμενους, είντινες τούναντίον άπολογούμενοι άπεδείχθησαν εύφρόεστατοι, «σωστοί δικηγόροι» κατά τινα ένορκον, και τοι του ένός μαραγκου και του άλλου μάγειρου, όσω καν λέγω τούς ύποθέσωμεν τυφλώττοντας, δέν θα παραδεχθώμεν ποτέ, ούτε ότι έδημιούργησαν μόνον μάρτυρας καθ' έαυτών, και προεκήρυσσεν τήν πράξιν, ούτε ότι θα διέπραττον φόνους ένώπιον και τή συνδρομή (;) τριετών παιδιών...

'Αξιοσημείωτος έν τή δίκη ταύτη ήπηρξεν ή μεταξύ τών

φίλων του Κοπίδου, Ζόγια, Κουσουβαλίδου και Τζανταρλιώτου συμπλοκή. 'Ο πρώτος, ών μάρτυς ύπερασπίσεως, άπερήνατο περί των άλλων, όντων τής κατηγορίας, ότι είσι μέθυσοι. 'Ο Τζανταρλιώτης έπειράθη νά τόν διαψεύσῃ διά του στόματός μόνον, διότι οί πόδες του δέν ύπήκουον. 'Αλλ' ο Κουσουβαλίδης προλαβών παρετήρησεν ότι, διά νά τούς άποδείξουν μεθύσοι οί φίλοι των κατηγορουμένων, ήθέλησαν νά τούς μεθύσουν, όπερ κατώρθωσαν διά μόνον τόν Τζανταρλιώτην. "Αλλα συμβάντα παρατρέφωδα, παρατρέλω, στερούμενος χώρου και χρόνου, άφίνων σε νά φαντασθής είς τρίτημερον δίκην.

Οί κατηγορούμενοι οί «σωστοί δικηγόροι» ήρηθήσαν διαρρήδην.

'Ο Είσαγγελεύς έζήτησε τήν άθώωσιν, λόγω άμφιβολιών και συνεπώς οί συνήγοροι, και συνεπώς οί ένορκοι, οίντινες τούς ήθώωσαν.

'Ιδού τί θα είπῃ τυχερός άνθρωπος, ως τόν Χαρίλαον, δι' ήν ή άθώωσις των κατηγορουμένων είνε μέγιστον εύτύχημα, καθ' όσον, άν καταδικάζοντο, φαντάζομαι τας άπαιτήσεις τής σωρείας αυτης των μαρτύρων, οίντινες θα έζήτουν έκαστος άνά 15,000 φρ., διότι ύπέδειξαν τούς ένόχους, καθ' ή προεκήρυξε.

Μπέκ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορείον Χαβά

Μόσχα, 26 Μαΐου. 'Η προκήρυξις του Τσαρού πρός τό ρωσσικόν έθνος δημοσιευθήσεται αύριον. 'Ο Τσαρός χορηγεί άμνηστειαν τοις έπικραστάταις τής

Πολωνίας, οίντινες δεχόμενοι νά επανέλθωσιν είς τας έστίας των, θα όμώσωσιν ύποταγήν και πίστιν πρός τόν αυτοκράτορα.

"Οσοι άποδεχθώσι τήν άμνηστειαν θα τεθώσιν επί διετίαν ύπό άστυνομικήν επιτήρησιν.

Διά τής προκηρύξεως άπονέμεται χάρις είς μέγαν αριθμόν καταδικών ούχι πολιτικών' αίρεται πολλά πρόστιμα και χαρίζονται φόροι καθυστερούμενοι είς τινας κατηγορίας του πτωχού λαού.

'Εν τή προκηρύξει ούδόςλω γίνεται μνεία μεταρρυθμίσεων έν τή ένεσττώση των πραγμάτων τάξει.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Αί από τής χθές πρωίας τοιχοκολλημένα έν άφθονία είδοποιήσεις του Συλλόγου «Περικλής» και ή έν τῷ τόπω μας έλλειψις των νευροσπάστων ή του λογιωτάτου Rigolo, έβλεσαν τό πλήθος είς εύλαβή και φιλοθεάμονα (!) περιέργειαν, ώστε άθρόον συνέρρευσε κατά τήν 8 έσπερινήν έν τή αίθουση του 'Ελλ. σχολείου όπως άκροασθῇ και ένυπνιασθῇ τήν «περί ψυχής» κατά Μακράκη» ήμιλίαν του πρώην Πατρών και 'Ηλείας 'Αθερκίου.

'Η αίθουσα του συλλόγου έκτάκτως ύπηρξε σαρδελλοστιβαγμένη, ένφ' ή άκραιότης ντουζίνας καρεκλών άμφισβητείτο. "Ωστε τά 9)10 έμείναμεν όρθιοι ως άν έπρόκειτο νά πάρωμεν μία όκά στα δύο στό ποδάρι.

Τό παππαδοθέμι δέν ήδύνατο νά λείψῃ και διά τούτο έπαξίως κατείχε τήν έμπροσθοφυλακήν. Μερικών δέ τά καλμαύκια, δέν γνωρίζω άν έκ του βαρυγχεστισμού πρός τήν άκα-

— Πιστεύω, κυρία βαρόνη, άλλ' ύπάρχουσι [σπουδαία] δυσχέρεια, τας όποιās πρέπει νά υπερπηδήσωμεν ή πρώτη, ή μεγαλειότερα έστι νά κατανικήσωμεν τήν άγριότητα του Λυκογιάννη και νά τόν καταστήσωμεν ύποκειμένον και εύπειθῆ. 'Εζήτησα τό μέσον πρός επιτυχίαν τούτου, κυρία βαρόνη, τό εζήτησα και τό εύρον. Πρός επιτυχῆ έκπλήρωσιν του έργου μου, έβασίσθην, βασιζόμεναι επί τής συνεργασίας δύο προσώπων' τό πρώτον είναι ή κυρία βαρόνη Δεσιμαίξ.

- 'Εγώ, κύριε;
- Μάλιστα, κυρία, σεις και ή δεσποινίς θυγάτηρ σας.
- Δέν καταλαμβάνω καλώς, κύριε, τί δυνάμεθα νά πράξωμεν ή θυγάτηρ μου και έγώ διά νά σας βοηθήσωμεν.
- "Ω! ούδέν εύκολώτερον, κυρία βαρόνη' σεις και ή δεσποινίς Δεσιμαίξ θα άφήσῃτε τόν πύργον του Βωκούρ και θα έλθητε νά κατοικήσῃτε είς 'Επινάλ είς οίκίαν, ήν ένοικίασα και συνσκεύασα και είς τήν όποιαν από τής χθές ο Λυκογιάννης έγκατεστάθη.
- Τί, κύριε, άνέκραξεν ή βαρόνη εκπληκτος, ήδυνάθητε νά έλπίσῃτε πρός στιγμήν ότι ή θυγάτηρ μου και έγώ; ...
- Σας διακόπτω, κυρία, διά νά σας έμποδίσω νά είπητε λόγους, διά τούς όποιους θα μετανοήτε. "Οχι μόνον ήλπισα ότι ή κυρία βαρόνη Δεσιμαίξ δέν θα μου ήρνείτο τήν

πολίτιμον συνδρομήν της, αλλά γνωρίζων ύμās, κυρία, είμαι βέβαιος περί τής συναινεσεως σας.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΒΑΡΟΝΗΣ

Μετά βραγειαν σιωπήν ο κ. Αγγγάρδ έξηκολούθησε. — Σας παρακαλώ, κυρία, μείνατε ήσυχος και πρό πάντων μή τρομάζετε. "Εχω ανάγκην νά σας επαναλάβω ότι είμαι φίλος σας; Βεβαίως, ότι έρχομαι νά σας ζητήσω σας φαίνεται παράδοξον, πρωτάκουστον' είνε τολμηρόν, τό ο μολογώ, αλλά δέν έχω τήν εκλογήν των μέσων. "Αλλως μετά τό κακόν, όπερ έπραξαν είς τόν Λυκογιάννην, όφείλουσι νά πράξωσι τι πρός επανόρθωσιν αυτου. — Κύριε, υπέλαβε ζωηρώς ή βαρόνη, οί λόγοι σας φαίνονται ότι είνε καταγγελία κατ' έμοϋ. — "Οχι, κυρία, όχι. "Ε! θεέ μου, κατά τί δύνασθε νά ήσθε ένοχος; ... 'Η παρουσία τής δεσποινίδος 'Ερριέττης παρά τῷ Λυκογιάννη είνε πολυ άναγκαία' δύνασθε νά έννοήσῃτε τούτο εύκόλως, άφοϋ γνωρίζετε ότι ο Λυκογιάννης τήν άγαπή. 'Εαν στερηθῇ τής συνδρομής τής δεσποινίδος 'Ερριέττης, ετη θα παρέλθωσι πριν επιτύχω του σκοπου, και άρά γε θα επιτύχω; ... Δι' αυτης όμως πάσαι αι δυσ-

χέρεια θα έξομαλυνθώσι και θα επιτύχωμεν ταχέα άποτελέσματα' ότι θα άφήτῃ ένός έτους κόπος, θα επιτευχθῇ έν διαστήματι μήνός, ήμερών τινων μόνον ίσως.

'Η δεσποινίς Δεσιμαίξ θα δεσπόζῃ του Λυκογιάννη, θα τῷ επιβάλλῃ τήν θέλησιν της, αυτος θα τήν ύπακούῃ καθως τό εύπειθε; παιδίον ύπακούει είς τήν μητέρα του. Πρέπει κάθε του άντίστασιν νά καταδαμάσωμεν, πρέπει τέλος τήν φύσιν του νά τήν μεταβάλωμεν πριν αρχίσωμεν τήν ανατροφήν του, πριν επιγειρησωμεν τήν εκπαιδευσίαν του. "Ω! ή προσπάθεια, άναγνωρίζω, θα ήνε δύσκολος' άλλ' ο έρωσ εκάμεν ήδη θαύματα' θέλω νά ζητήσω παρ' αυτου νέον τι θαύμα.

'Η κυρία Δεσιμαίξ ήτο όλως έκπεπληγμένη.

— 'Η πρότασις σας είνε άνάισθητος! άνέκραξε' ποτέ ή θυγάτηρ μου και έγώ. . .

— Σας διακόπτω άκόμη, άπήνητησεν ο κ. Αγγγάρδ, διά τόν αυτον λόγον τόν όποιον πρό όλίγου σας έδωσα. . . Σημειώσατε ότι δέν σας άπηθύνα τό ζήτημα τούτο: Δέγεσθε; Τήν πρότασιν όμως ταύτην δέν θα κάμω πρός σας, κυρία βαρόνη, διότι άμέσως διά τής αυτης κινήσεως σας θα μου έλέγετε: «'Η θυγάτηρ μου και έγώ είμεθα είς τήν διάθεσίν σας, είμαι έτοιμη νά πράξω ό,τι θελετε.»

— 'Αληθώς, κύριε, δέν ήξεύρω τί νά σκεφθῶ, έψιθύρισεν ή κυρία Δεσιμαίξ.

(Ακολουθεί)

τάληπτον αὐτοῖς λίμαν τοῦ Ἀβερκίου ἢ ἀπὸ ἀνταμηνίαν, εἶ-
χον τόσην τουρλοαρεμάνιον πρὸς τὰ δεξιὰ κλίειν ἐξ ἧς καὶ
ἐνόμισα ὅτι ἐν τῇ ἐλλείψει συναυλίας κατὰ τὸ τέλος θ' ἀκο-
λουθήσῃ κανένας γιαρῆς!

Τὸ ὠραῖον φίλον ἔλαμπεν ὡς πάντοτε διὰ τῆς ἀπουσίας
του. Καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται πειραχθεὶς ὁ Σ. Ἀβερκίος ἐχυσε
τὴν κατὰ Μακράκην χολήν του ἐπὶ «τῶν εὐαπατήτων καὶ
ἐχουσῶν τὸ βαλάντιον πλήρες ὅσον τὴν καρδίαν κενὴν Ἐδέμ.»
μετὰ τὸ προοίμιον, ὅτι θὰ ἐμιλήσῃ «περὶ ψυχῆς κατὰ Μακρά-
κην», καὶ ὅχι ὡς ἐγνωστοποιήθη «περὶ ψυχῆς κατὰ Μακρά-
κην» καθόσον, λέγει, δὲν εἶχον καὶ ἐν τῇ πρὸς τὸν κ. πρό-
εδρον ἐπιστολῇ μου ν. (Ιλαρότης).

Ὁ ἐπὶ δίωρον περίπου διαρκέσας λόγος του, ἄσιλος ὀμο-
λογομένως πάσης φαρδομανικῆς λιβανίλας, ἀλλὰ καὶ περισ-
σότερον προσωπικῆς κατὰ Μακράκην ἢ τῶν δογματικῶν του,
ὕπηρες ποῦ μὲν βαθύς ποῦ δὲ καθαρῶς σατυρικός, ἐν γένει δὲ
πράγματι ζωηρός, ἀν καὶ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν
τὸ ἐλαττήριον ὅφ' οὐ ἐκινήθη εἰς τόσον δρυμείας ἀλλ' εὐστόχους
ἐπὶ τῶν γενικῶν φράσεις ὁ Σ. ἱεράρχης ὅστις χθὲς ἐπεδειξάτο
ὀλίγην καλογεροελευθεριότητα τῆς ὁποίας τόσον ἔχομεν ἀνάγκη
πλησιάζοντες νὰ πάθωμεν χριστιανικὴν ἀσφυξίαν ὑπὸ τὰς
ἐρεθώδεις τῶν ἰησοῦτικῶν ῥάσεων πτυχάς. Ὁ λόγος τοῦ Ἀ-
βερκίου, ἀν δὲν τοὺς ἐφώτισε, θέλεξε τουλάχιστον τοὺς ἀκορο-
τάς, ἐδαμόνισ τοὺς Μακρακιστάς, καὶ ἐκοίμησε τοὺς μύλις
κατὰ τὰ ἐν τέλει τοῦ λόγου χειροκροτήματα καὶ ἐκ τοῦ προμ-
πονοήκου κώδωνος τοῦ προεδρείου ἀφυπνισθέντος.

Τορός.

**ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ
13 Μαΐου**

Τὴν 1ην μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὁ Ἀποστ. Χριστόπουλος ἐκ
Ναυπλίου, ἦλθεν αἰματόφυρτος εἰς τὸ Β'. τμήμα καὶ ἀνέφερε
νήφων, ὅτι τὴν αὐτὴν ἑσπέραν ἐν καταστάσει μέθης διεσκέ-
δάξεν ἐν τινι μικρῷ καφενίῳ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν, ἔθραυσε
διὰ τῆς χειρὸς του ποτήριά τινα, διὰ τῶν ὁποίων ἔκοψεν
εἰς διάφορα μέρη ὁ ἴδιος τὴν χεῖρά του. Τῷ ἐδόθη δὲ ἡ προσ-
ήκουσα βοήθεια ὀδηγηθέντι εἰς τὸ φαρμακεῖον Κρίνου.

— Ὁ βοηθὸς τοῦ Α' τμήματος περιπολῶν εὗρεν τὴν
παρελθούσαν νύκτα διὰ τρίτην φοράν ἀνοικτὸν τὸ ἐπὶ τῆς ὁ-
δοῦ Ἀδριανῶν ἀλευροπωλεῖον τοῦ Νικολ. Τσίγκρη· εἰδοποιή-
σας δὲ τὸν κύριον εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐσφάλισεν αὐτὸ ἄνευ ἀ-
πωλείας τινός.

— Παρεδόθησαν εἰς τὸν ὑπαστυνόμον τοῦ Α' τμήματος
μικρὰ τινὰ κλειδιά ἀνηρτημένα εἰς μικρὰν ἀλυσσον, ἅτινα
εὗρίσκονται ἐν τῇ διευθύνσει.

— Ἦχθη προχθὲς εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὑπὸ τινος ὑπαλλή-
λου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ δύο ἀστυνομικῶν κλητῶρων εἰδο-
ποιηθέντων παρὰ τούτου, ἐργάτης τις τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογρα-
χείου ὡς παραγράξας ἑνδεκά φύλλα χαρτοσίμου μεταβα-
λὼν τὸ 1 εἰς 10 διὰ προσθήκης ἐνός μηδενικοῦ. Ὁ δημοσίος
κατήγορος ἐπιφορτισθεὶς τὴν ἀνάκρισιν ἐπεράτωσεν αὐτὴν καὶ
ἀπέστειλε τὸν δράστην εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα.

— Ἡ περίπολος τοῦ Δ' τμήματος εὗρε παρὰ τὴν συνοι-
κίαν Βλασαρούς ἐπὶ στενωποῦ τινος ὁδοῦ κιδώτιον καινοτε-
γῆς (κασσέλαν) ἐν κλινισκίεσσιν χρωματιστὸν (βελέντζα)
καὶ τινὰ βιβλίον μαθητοῦ σχολείου, ἅτινα πάντα εὗρίσκονται
ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Α' τμήματος.

— Χθὲς ὄρα 3 μ. μ. ἐν τοῖς ἐξώθεν τοῦ παλαιοῦ θεά-
τρου κρεωπωλείοις, κρεωπῶλαι τινὲς ἐρίσαντες πρὸς τινὰ κου-

ρέα, ἐτραυματίσαν αὐτὸν διὰ μαχαιρῶν κατὰ τὴν κεφαλὴν

— Κατεσχέθη προχθὲς ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ Δ' τμήματος εἰς χεῖρας τοῦ ἀργυραμοιβοῦ Γ. Γεωργοπούλου ἐν ὠρολόγιον ἀργυρῶν μεθ' ἑμοίας ἀλύσσου κλοπιμαίων, ἀντικὸν εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ Ἀριστ. Φαραῖῷ, τροφοδότῃν ἀτμοπλοίου, ὅστις πρὸ μηνὸς ἐν μέθῃ ἐν τινι ζυθοπωλείῳ ἔχασεν αὐτὸ διὰ χειρὸς ἐπιτηδείου κλέπτου. Ὁ αὐτὸς ὑπαστυνόμος ἐνεργήσας ἀνάκρισιν καὶ ἀνακαλύψας τὸν κλέπτην, ὅστις ἐπώλησε πρὸς τὸν κομιστὴν τὸ ὠρολόγιον τούτο, συνέλαβεν αὐτὸν χθὲς ὀνόματι Κ. Παπαγεωργίου, ἐκ Τριπόλεως χιονοπῶλην, τὸ δὲ ὠρολόγιον ἀπεδόθη εἰς τὸν κύριον.

— Συνελήφθη χθὲς ἐν Πειραιεὶ ὑπὸ τοῦ αὐτόθι ὑπαστυνό-
μου ὁ Μανούσος Παπουτζῆς, ὑπέρτης παρὰ τῷ ἐνταῦθα ἀρ-
τοπικεῖῳ τοῦ Ν. Παππανικολάου, ὅστις ἀφαίρεσας δραχ. 80 τοῦ κυρίου του, ἠτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ. Ἐπ' αὐτοῦ κατε-
σχέθησαν καὶ ἀπεδόθησαν εἰς τὸν κύριον δρ. 53.

— Ἐν Πειραιεὶ χθὲς περὶ τὴν 11 π. μ. ἐνθ' ὁ Γεώργιος Γιαννουκάκης εἰργάζετο ἐν τῷ αὐτόθι νηματοποιεῖῳ τοῦ Θ. Ρετσίνα ἀνηρπάγη ὑπὸ τινος λωρίδος τῆς μηχανῆς καὶ ἀπε-
κόπη ἡ δεξιὰ αὐτοῦ χεῖρ.

16 Μαΐου

— Χθὲς περὶ τὴν ἑσπέραν ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκυν-
θοῦς θέσει «Σταυρωμένους» ἔνεκεν προηγουμένης ἐριδος καὶ μέθης ἐτραυματίσθη δι' ἐγγχειριδίου κατὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα ὁ Ἀγγ. Μαυρογιάννης ὑπὸ τοῦ Π. Κομνηνοῦ. Ὁ ἀγροτικός ὑπαστυνόμος ἀπέστειλεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τὸν παθόντα καὶ ἐνήργησε τὰ τῆς καταδιώξεως τοῦ δράστου.

— Ὁ συλληφθεὶς χθὲς τῇ καταγγελίᾳ τοῦ ἀντισυνταγ-
ματάρχου κ. Χατζῆ Ἰωάννου ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς Σταμ. Βρυώνης ἢ Αἰζαρίδης ἢ Γεωργιάδης ἢ Νικολαΐδης ἰγνωστός καὶ ἐκ τῶν πολλῶν ὀνομάτων του ὡς διαβόητος λωποδύτης κλέπτης 60 περίπου λιρῶν καὶ ἐνός ὠρολογίου χρυσοῦ, ἅτινα ἐπιτηδείως ἀθήρεσεν ἐν τῷ αὐστριακῷ ἀτμοπλοίῳ κατὰ τὸν ἀπὸ Κων/πόλεως εἰς Πειραιᾶ πλοῦν, θεωρεῖται ὡς δράστης καὶ ἐνοχος καὶ ἄλλων κλοπῶν ἅς δι' ἐξωτερικῶν ταξιδιῶν εἰς Ἰταλίαν, Γαλλίαν καὶ ἄλλα τῆς Εὐρώπης μέρη διέπραξε.

— Χθὲς μ. μ. ἠγγέλθη εἰς τὸν ἀστυνόμον τοῦ Ε' τμή-
ματος ὅτι προχθὲς εἰς Πυθαγόρικα δύο κυρία ἐξ Ἀνδρου ἐρίσαντι πρὸς ἀλλήλας διὰ τὰ σκουπίδια ἅτινα ἡ μὲν ἐρι-
ψεν εἰς τὴν θύραν τῆς ἄλλης, ἦλθον εἰς χεῖρας, ἡ δὲ μία ἐξ αὐτῶν, ἡ ὑπὲρ τῆς καθαρότητος διαμαρτυρομένη, ἐτραυμά-
τισε τὴν ἑτέραν διὰ ξυλίνου φαρασίου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συστηθέντος ἐπὶ τοῦ κτήματος τοῦ κ. Δ. Ι. Σούτζου εἰς θέσιν Γλυκὸβρυσιν παρὰ τῇ πόλει Ἀθηνῶν νέου Βαλακτοκο-
μείου γνωστοποιεῖται ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ ἔχωσι καθ' ἑκάστην πρῶταν ἀγρὸν γάλα ἀγελαδινὸν ἐντὸς ὁραγίων διὰ σφραγίδος ἠσφαλισμένων δύνανται ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ ἐγγραφῶσιν εἴτε ἐν τῷ γραφεῖῳ τῶν Ἀδελφῶν Οἰκονόμου, ὀδῷ Σταδίου, εἴτε ἐν τῷ καταστήματι Κόλα, οἰκίᾳ Β. Μελά, σημειούντες εὐ-
κρινῶς τὴν ποσότητα γάλακτος ἢ ἐπιθυμοῦσι καὶ τὴν κατοι-
κίαν αὐτῶν ὅπως μὴ προσέλθῃ σύγγυσις εἰς τὴν διανομήν.

Ἡ μεταφορὰ καὶ παράδοσις τοῦ γάλακτος εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐγγραφησομένων γενήσεται καθ' ἑκάστην πρῶταν περὶ ὧραν 9ην ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 23 Μαΐου.

Τιμὴ τοῦ γάλακτος ὀρίζεται τῆς ἡμισείας ὀκάδος ἐν δοχεῖῳ εἰς λεπτὰ 55, τῆς μίαις ὀκάδος εἰς δραχμὴν μίαν καὶ τοῦ δοχεῖου τῶν δύο ὀκάδων εἰς δραχμὰς δύο.

(Ἡ διευθύνσις τοῦ Γαλακτοκομείου «Γλυκὸβρυσιν»)

**ΔΙΝΟΡΑ
ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΚΛΑΡΕΤΗ**

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

(Τὸς συνέχειαν εἰς προηγούμενον φύλλον).

Ἐν τοιαυταῖς στιγμαῖς ἀθυμίας ὁ Εὐγένιος Φερῶ εἶχε
συναντήσῃ τὸν Βερινιὸν ἕνα κερδοσκοπικὸν ἰδρυτὴν Τραπεζῶν.
ὑπεισθύνοντα, ὡς ὄφει ἐντὸς γαλακτοπωλείου, εἰς πᾶσαν ἐ-
ταιρίαν, καὶ εἶτα ἐγκαθιστάμενον ἐκεῖ ὡς ἐντὸς τυροῦ, συνάι-
τερος διαφόρων τραπεζιτῶν, ὅτε μὲν τοκογλύφος, ὅτε δ' ὀ-
φειλέτης, ἀποκαλύπτων δι' ὀξυτάτης ὀσφρήσεως καὶ ἐπορε-
λούμενος τῆς εὐπιστίας τῶν κερηναίων καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης
τῶν ἀνοήτων.

Ὁ Βερινιὸν εἰσέτι βοηθός· ἐγνώριζε τὸν Φερῶ. Τὸ ὄνομα
τοῦ γηραιοῦ μυθιστοριογράφου ἦτο ἐντιμον· ἡ ἐταιρία τῶν
Μεταλλείων τῆς Σιέρρα Φουέντας εἶχεν ἀνάγκην γραμματέως,
καὶ ὁ συγγραφεὺς τῶν Ὀρυκτῶν τοῦ Καταδὰ ὄφειλε νὰ
γνωρίσῃ τὴν τέχνην, δι' ἧς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀνθρώ-
πων κἀμνοσαι νὰ στίλθουν ὡς ψήγματα χρυσοῦ αἱ λεπτό-
τεραι φλέβες τοῦ χαλκοῦ. Δὲν ὑπελείπετο ἄλλοτε παρὰ νὰ
συγκατατεθῇ ὁ Φερῶ. Ὁ Βερινιὸν ὑπέκλεπτε τοιοῦτοτρόπως
ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐγγυήσεως μέρος τι τῶν ἰσχυρῶν οἰκονο-
μικῶν τοῦ πτωχοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἐδέχετο τὰς προτάσεις,
ὑπερχαίρων ἐν ἀφελείᾳ διαχύσει εὐγνωμοσύνης.

Ποίαν χάραν διὰ τὸν ἀτυχή λόγιον νὰ ἐγερεθῇ μίαν πρῶταν,
φέρων τὸν ὠραῖον τίτλον «γενικὸν γραμματέως» μίαις τρα-
πεζιτικῆς ἐταιρίας, περὶ τῆς ὁποίας εἶχον κάμει τόσον λόγον
αἱ ἐφημερίδες. Ἐπανέβλεπεν ὁ γηραιὸς Φερῶ τὸ ὄνομά του
τυπομένον καθὼς ἄλλοτε, εἰς τὰ καλὰ ἐκεῖνα χρόνια καθ' ἃ
ἐδημοσίευσεν τοὺς Ἰαπότας του καὶ ὑπέκρινεν εἰς ὅλας ἰδιαιτε-
ρον ἐγκεφαλικῶν φαινομένων, ὅτε ἀνεγίνωσκε τὰς ἀγγελίας,
τὰς ὁποίας ὁ Βερινιὸν ἐπλήρωνε τοῖς μετρητοῖς ἢ διὰ μετο-
χῶν, ὁ καυμένος ὁ ἀνθρώπος ἐθρῆσε μέχρι τοῦ νὰ φαντασθῇ
ὅτι περὶ ἰδικαῦ τοῦ ἔργου ἐπρόκειτο, καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ Με-
ταλλεῖα τῆς Σιέρρα Φουέντας ἐν οἷς εὕρισκετο ἀναμεμιγ-
μένον τὸ ὄνομά του, ἦσαν ὁ τίτλος πολυπλόκου δράματος
ἢ ἐξαισίου δραματικοῦ μυθιστορήματος, τὸ ὁποῖον ἐμελλε νὰ
δημοσιεῖσθῃ, καὶ ἀνηγγέλλετο ἤδη.

Ἡσθάνετο ἑαυτὸν ἀνανεούμενον, ἀνκκύπτοντα, ἀναθά-
λοντα ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς τύχης.

Ἡ καλὴ, στερεὰ, καὶ βαρεῖα ἔδρα, ἐφ' ἧς ἐνεκαθιδύετο
ἐντὸς τοῦ ὠραίου γραφείου τῆς ἐταιρίας, τὸν παρηγόρει ἐπὶ
τῇ σκέψει τῆς ἄλλης ἐκείνης ἀπροσίτου ἔδρας τὴν ὁποίαν
εἶχε ποτὲ ὄνειρευθῆ ὅτι θὰ καταλάμβανε, ἐκεῖ πέραν, εἰς τὸ
ἄκρον τῆς Γερύρας τῶν Τεχνῶν, ὑπὸ τὸν χρυσοῦν θόλον!
Ἄ! μὲν! παρακμένα ὄνειρα. Αὐτὴ ἡ γλυκεῖα ἐξέγερσις,
ἡ βελουδένια, ἐντὸς μεγάλης πολυτελοῦς αἰθούσης ἢ ἐπίστα-
μος εἰσόδος ἐν τῷ ἐνδιατήματι τῷ κτεχομένῳ, ὑπὸ τῆς
ἐταιρίας, ὅι θυρωροὶ μεγαλοπρεπέστεροι καὶ ὑπουργῶν, θε-
ράποντες μὲ πρακτικούς στολάς φέροντες καλύμματα ὡς στρα-
τηγοὶ καὶ παράσημα ὡς διπλωμάται, ὑπάλληλοι καὶ μέτο-
χοι χαίρετωντες τὸν πτωχὸν λησμονημένον, χθὲς ἀκόμη ζῶν-

τα ἐν ἀπανεῖα εἰς τὸ σπητάκι του, μὲ τὸν ἐπίσημον τίτλον:
Κύριε Γενικὸν Γραμματεῖ! Ὅλη αὐτὴ ἡ ἀγνωστός, θαλ-
λερὰ καὶ ἀξιοματικὴ ζωὴ καθίστα τὸν Εὐγένιον Φερῶ εὐχα-
ριν, ζωηρὸν, φιλοπαίγμονα, ἀκτινοβόλον. Ἐκεῖνος ὁ ἀγαθὸς
Βερινιὸν. Τὸν εἶχε μέσ' τὴν καρδίαν του. Ὁ Βερινιὸν ἦτον ὁ
Μαικῆνας, ὁ προστάτης του!

— Εἶνε γελῶν, ἔλεγεν ἐνίοτε εἰς τὴν Δινόρα. Τὸν ἀντι-
παθοῦσα τὸν Βερινιὸν, μὲ τὸ φαλακρὸν του κρῆνιον, καὶ ταῖς
σταχτιαῖς φαβορίταις του· τὸ ἐξωτερικὸν του μὲ ἐνοχλοῦ-
σεν· ἐγνώρισα τόσους ἀνθρώπους εἰς τὸν καιρὸ — ὁ Φερῶ ἐ-
πρόφερε τὴν λέξιν ἵς τὸν καιρὸ μεθ' ὅλης τῆς μελαγχολίας
καὶ τῆς ἀνίας τῶν ἀποσβεθεισῶν ἐλπίδων — καὶ ὅταν τὸν ἔ-
βλεπα, τὸν ἀπέφευγα! Ἥμουν κτῆνος. Καὶ ἐν τοσοῦτῳ αὐτὸς
ὁ προσφιλεὶς Βερινιὸν ἐμελλε νὰ κἀμῃ τὴν τύχην μου, καὶ τῇ
ἰδικῇ σου, Δινόρα, καὶ τῇ ἰδικῇ σου, Δινόριτσα μου, τῇ ἰδικῇ
σου! Ἄ! λοιπὸν, ἀγάπη μου, πῆς μου, εἶσαι εὐχαριστημένη;

— Ναί, ἀν εἶσαι εὐτυχῆς, ἀπεκρίνετο ἡ Δινόρα, ἀκολου-
θοῦσα κι' ἐκεῖνη διὰ τῶν βαθέων ζυμμάτων τις μίαν χίμαιραν
πολὺ μακράν, ὑψηλὰ πολὺ.

Ἐστενοχώρει ὀλίγον τὸν Εὐγένιον Φερῶ τὸ ὅτι δὲν ἀπῆ-
τουν παρ' αὐτοῦ μεγάλην ἐργασίαν. Δὲν ἤθελε πασῶς νὰ σκε-
φθῇ ὅτι τοῦ εἶχαν ἀπλῶς δώσει μίαν ἐμπροσθοῦσαν θέσιν διὰ
τὰ γηρατεῖά του. Ἦθελε νὰ χρησιμοποίησῃ τὴν ἐνεργητικώ-
τητά του. Καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν ὁ Βερινιὸν, ἐπικειμένης τῆς
ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ νὰ συντάξῃ διὰ
τὴν πρώτην συνέλευσιν τῶν μετόχων μίαν ἐκ τῶν ἐκθέσεων
ἐπὶ τῶν περιφήμων Μεταλλείων τῆς Σιέρρα Φουέντας, τὰ ὁποῖα
ἐπρόκειτο νὰ μεταλλεύσων εἰς μεγάλας τιμὰς, ὁ κύριος
γενικός γραμματεὺς ἐξέβαλε στεναγμὸν ἀνακουφίσεως. Τέλος
πάντων! ἦτο καλὸς διὰ καὶ τι! Ἐμελλε νὰ ἀποδείξῃ τί
ἀξίζει ἕνας ἀνθρώπος, ὅστις μετεχειρίσθη τὴν γραφεῖδα τῆς
ἐποχῆς τῶν Σουλῆ, τῶν Λουμά, καὶ τῶν Σύν. Ἄλλως τε τὰ
μεταλλεῖα τοῦ Χιλὶ ἦσαν τὸ στοιχείον του! Τὸ Χιλί! Ἄλλ'
εἰς τὸ Χιλὶ ἐλάμβανε χώραν τὸ ὠραῖον ἀνεκδοτὸν δράμα του
Ἐκόκκινος ὄφις. Δὲν εἶχεν ἴδει ποτὲ τὸ Χιλί, ἄλλὰ τὸ ἐγνώ-
ριζε, καὶ καλλίτερον ἀπὸ τὰ περιγῶρα τῶν Παρισίων. Εἶχε
σπουδάσει ποτὲ τὸν ἰσπανοχιλιανόν. Τὸ λεξικὸν τοῦ Φάβερ
τοῦ εἶχεν ἀκόμα εἰς τὴν βιβλιοθήκην του. Ἐγνώριζε τὴν ζω-
λογίαν, τὴν χλωρίδα, καὶ τοὺς βιομηχανικούς καὶ ἀγροτικούς
πόρους τοῦ τόπου· τὰ ἐπαίξεν εἰς τὰ δάκτυλά του.

— Τὸ Χιλί! ἀλλ' αὐτὸ εἶνε ἡ δουλειά μου!... Ἐγραψα
τρία μυθιστορήματα, τὰ ὁποῖα συμβαίνουν εἰς τὸ Χιλί.

— Τὰ ἐδιάβασα, ὁ Βερινιὸν ἀπάντα. καὶ δι' αὐτὸ ἴσα ἴσα
σὰς ἐπρότεινε νὰ ἀναλάβῃτε αὐτὴν τὴν ἐνασχόλησιν.

Νὰ κι' ἕνας ἀνθρώπος, ὁ Βερινιὸν! Εὐπαίδευτος, πλήρης
μνημονικοῦ! Εἶχεν ἀναγνώσει τὰ χιλιανὰ μυθιστορήματα τοῦ
Εὐγενίου Φερῶ! Ἀγαθὴ τύχη! Καὶ πῶς ἐκπλήττεται κανεὶς
βλέπων μερικὸς ἐκατομμυριούχους νὰ ἐνθουσιάζονται ὅλα ὅσα
ἔχουν ἀναγνώσει μέχρι τῶν ἀμερικανικῶν μυθιστοριῶν ἐνός
συγγραφέως τὸν ὁποῖον οἱ νεώτεροι περιφρονοῦσι, τὰ κτῆνη!
Ἔτσι πῶς θὰ ἐπεμελεῖτο αὐτὰς τὰς ἐκθέσεις, τὰς ὁποίας τοῦ
ζητοῦν! Ὅθ' ἔκαμε ἀριστουργήματα. Ναί, ναί, ἀριστουρ-
γήματα, ἀπολύτως.

Ἄ! ἐπέθη ὀλάκληρος, ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, ἐπὶ τῶν
σελίδων ἐκείνων, ἐν αἷς πολλὴν γραφικότητα κατέσπειρε συ-
νεπῶν πρὸς τοὺς τεχνικούς ὄρους τῶν σημειώσεων τοῦ Παλού-
κη, τοῦ μεταλλειούχου τῆς ἐταιρίας, σωρεῖαν πλουσίων περι-
γραφεῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ παρεῖχον εἰς τὸν ἀναγνώστην τὴν μα-
γειρικὴν εἰκόνα ἐνός Ἑλδοραδό.

Συμμένους ἐπάνω εἰς τὰ χαρτιά του, λησμονῶν σχεδὸν
ὅτι ἐπρόκειτο περὶ συντάξεως οἰκονομολογικοῦ ἐγγράφου, ὁ

γερρο-Φερῶ ἠγωνία νὰ ἐξεύρη, ἵνα κάλλιον παραστήσῃ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ἀναγνωστῶν τὰ μεταλλεῖα τῆς Σιέρρα Φουέντας, ἐπίθετα χρωματισμένα, ὡς οἱ παπαγάλοι, οἵτινες ἐπέτων ἐκεῖ πέραν ἀνὰ τὰ δάση τῶν ἐλαίων καὶ τῶν μύρτων. Ἦτο παράδεισος, παράδεισος περιγραφόμενος μετὰ ζέσεως ἀποστόλου πρὸς τοὺς τεθαμβωμένους μετόχους· ἔδαφος θαυμασίον, γλοάζουσαι νῆσοι, μῆλα εἰς μέγεθος ἀνθρωπίνης κεφαλῆς, καὶ ροδάκινα ζυγίζοντα μίαν λίβραν! Μὲ ἓν μόνον δένδρον ἐκ τῶν δρυμῶνων τοῦ Χιλῆ, εἰς ἱεραπόστολος, οἰκοδομῶν ἐκκλησίαν εἰκοσι μέτρων τὸ μῆκος· αἱ θύραι, τὰ παράθυρα, οἱ βωμοὶ, τὰ ἐξομολογητήρια ἀπὸ τὸν κορμὸν καὶ τοὺς κλόνους τοῦ αὐτοῦ δένδρου. Εἰς τὰς "Ἄνδεις, ὁ ἄργυρος ὁ χαλκός, ὁ σίδηρος, ἐν ἀφθονίᾳ· χρυσοῦχα γώματα λάμποτα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὡς αἱ πυγολαμπίδες, ὑπὸ τὸ φέγγος τῶν ἀστρῶν! Ὁ ἄργυρος τῶν ἐπαρχιῶν Κοκκιμπὸ καὶ Κοπιεπὸ ἐξερχόμενος κατὰ τόνους ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ Καλδερά! χρυσορυχία εἰς τὴν Πετόρκαν, εἰς τὰς γαῖας τοῦ Χιλάν! Σιδηρῆται λίθοι ἐξαγόμενοι ἀνὰ ἑκατοντάλιτρα! Τὰ χιλιάνα πλούτη ἐξερχόμενα ἐκ τῆς γῆς ὡς ἄνθη θείου.

Καὶ ὁ Εὐγένειος Φερῶ ἐμεθύετο ἐν ταῖς περιγραφαῖς του, ἐν αἷς ἠκολούθει τὴν ἀντίληψίν του ὡς διηγηματολόγου, τὸ τπος του, ὡς μυθιστοριογράφου· ἡ κάλλιον καθίστατο καὶ αὐθις μυθιστοριογράφος, καὶ λησμονῶν τοὺς Παρισίους, ἐρίπτετο ἐξᾶλλοι εἰς τὸ ἀγνωστον ὑπερ τὸν περιστοιχίζε, ἀναπολοῦν εἰς αὐτὸν τὰς διηγήσεις του ἄλλοτε, τὰ πλάσματα τῆς νεότητός του· τὰς ὠχρὰς ἐβενότριχας ἡρωίδας του, τοὺς ἐκστατικούς ἵππότες, τὰς διὰ μαχαιρῶν μονομαχίας, τὰς μάχας μὲ τὰ στυλέτα, τὰ διὰ μέσου τῶν Κορδιλιέρων ἱποδρομία, τὰς ἀνὰ τὰς ἐρήμους φυγὰς καὶ καταδιώξεις, τὰς ἐκρήξεις ἀνάμεσα τῶν κλιματιδῶν τῶν παρθένων δασῶν, τὸ ἐκ τῶν προτέρων γνωστῶν, τὸ τετριμμένον καὶ τὸ μελοδραματικὸν τῆς παλαιᾶς ἀμερικανικῆς μυθιστορίας, τὴν ὁποίαν ἠτένιζεν ἀναθάλλουσαν ἐνώπιόν του, ἐν τῇ θλιβερωτέρᾳ πραγματικότητι, ὑπὸ τὴν ἀκτινοβολήσιν τῶν ἀριθμῶν των γραφέντων ὑπὸ τοῦ Παλούκη καὶ αὐξηθέντων ὑπὸ τοῦ Βερινιόν, καὶ ἐν τῇ ἐκθαμβούσῃ ἀποθεώσει τῶν στατιστικῶν τὰς ὁποίας προσῆγον διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἔκλυστρα τῶν συνδρομητῶν τῶν Μεταλλείων τῆς Σιέρρα-Φουέντας.

(ἀκολουθεῖ)

**ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ.**

Ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῶν Ἀδελφῶν Περγῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκτυποῦνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

ἄτινα, μετὰ τοῦ χάρτου αὐτοῦ εἰς ἑκάστὸν ἀντίτυπα τιμῶνται **φρ. δύο.**

Φιλοκάλως τυπωμένα ὅσο παίρνει.

ΕΙΣ ΤΟ ΘΗΩΡΩΗΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ ΚΑΙ Σας

(Ἐξώθεν τῆς πύλης τῆς ἀγορᾶς)

πωλεῖται ἀντὶ πέντε δρ. τὴν ὁκτὴν ἢ ὠραιότερη τοῦ Βοσπόρου

ΦΡΑΟΥΛΑ

Ἐπὶ τῆς Ἑρμαῖκῆς ὁδοῦ

ΝΕΟΝ ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

τὸ καινουργέστερον μαρμαρόκτιστον μεγαλοπρεπὲς ὡς ἀληθὲς Παρισιῶν ξενοδοχεῖον, ἀνωθεν τῶν γιγάντων ἐμπορικῶν Μαυρουδῆ καὶ Πατσιφᾶ,

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ

ΔΗΜΗΤΡ. ΣΥΝΕΤΟΥ ΚΑΙ ΑΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Κατακαινουργα ἐπιπλωμένο.

Ἡ καλλισηθία εἰς τὴν ἐντέλειαν.

Ἡ τάξις εἰς τὸ ἰδανικόν της.

Ἡ καθαριότης λάμπουσα.

Ἡ θεὰ ὄχι ἄλλη.

Ἡ ὁδὸς κεντρικωτάτη.

Ἡ ὑπηρεσία ἐντελής.

ΚΑΙ ΑΙ ΤΙΜΑΙ; - ΖΑΧΑΡΕΝΙΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκων καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Λέρον, Ναύπλιον καὶ Πάτρας.
 ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Λαυρίου, Ἀλιβερίου, Χαλκίδας, Λέρον, Ἀταλάντην, (Αἰδηλὸν κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδας, Ὀρεοῦς Μιζέλην, Ἀλυμῶν καὶ Βόλων.
 ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἀμοργὸν καὶ Θήραν.
 ΤΡΙΤΗ 6 1) 2 π. μ. Ἀἴγιον, Πόρον, Ἰστέρινα Τήνου, Κόρθιον καὶ πόλιν Ἄνδρου, καὶ ΤΡΙΤΗ 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Ἰστέρινα Τήνου, Κόρθιον καὶ πόλιν Ἄνδρου, καὶ κατὰ δεκατετραήμερον διὰ Γαυρίον Ἄνδρου, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σκύρον.
 ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκων καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀτμόπλοιοι κατ'εὐθεῖαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν, Βρεντήσιον ἔτερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Αἴγιον, Ναύπλιον, Μεσολόγγιον, Κυλίνην, Ζάκυνθον, Κατάκωλον.
 ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. Διὰ Χαλκίδας, Βόλων, Σιάθων καὶ Σκόπελον.
 ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Ἰθύν, Σπέτσας, Ναύπλιον. 7 μ. μ. Σύρον, Σέριφον, Σίφνον, Μήλον.
 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκων καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παζοῦς, Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν ἔτερον ἀτμόπλοιοι τὴν πρώτην ἐκαστοῦ Σαββάτου διὰ Μεσολόγγιον, Ἀσταχόν, Μύτικα, Ζαβέρδα, Ἀλέξανδρον, Ἰθάκην, Πρέβεζαν, Σαλαμίαν, Βόνιτσαν, Μενίδιον καὶ Καρθασαράν.
 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αἴγιον, Πόρον, Ἰθύν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Λεωνίδιον, Κυπαρίσι, Μομφερασίαν, Κύβηρα, Γύθειον, Λιμένι, Καλάμας.
 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1) 2 π. μ. Διὰ Κέαν, Κύβηρον, Σύρον, Τήνον Μύκονον καὶ Κρήτην.